

การพัฒนาารูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
Development of Fast Track Students' Counselling Model in Change Situation Major
of Retail Business Management, Faculty of Business Administration,
College of Asian Scholars

ศิริพร น้อยวงศ์¹, พรทิวา ศรีวัฒนา², อมรรัตน์ กวยแก้ว³, นัฐวรรณ มะลิโค⁴,
อรนุช เพ็ชรภูวพงษ์⁵, หนึ่งฤทัย สระทองเวียน⁶, ธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล⁷

Siriporn Noi Wong¹, Porntiwa Sriwatana², Amonrat Guaykaew³, Nattawan Maliko⁴,
Oranuch Phetphuwong⁵, Nuengutai Srathongvian⁶, Thidaratana Lertwittayakul⁷

¹⁻⁵อาจารย์สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

⁶อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการธุรกิจกีฬา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

⁷ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

¹⁻⁵Instructor in Major of Retail Business Management, Faculty of Business Administration, College of Asian Scholars

⁶Instructor in Major of Sports Business Management, Faculty of Business Administration, College of Asian Scholars

⁷Assistant Prof. Dr., in Pediatrics and adolescent Nursing, Faculty of Nursing, College of Asian Scholars

Corresponding author. Email: siriporn@cas.ac.th

(Received: May 15, 2023; Revised: May 25, 2023; Accepted: June 5, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษานักศึกษาที่ติดโควิด-19 แบบทันเหตุการณ์ และลดความกังวลของนักศึกษาและผู้ปกครองที่ฝึกปฏิบัติงานในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคและมีความเสี่ยงสูง ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพความต้องการให้คำปรึกษา ระยะที่ 2 พัฒนาและทดลองใช้รูปแบบการให้คำปรึกษา ระยะที่ 3 ประเมินประสิทธิผลรูปแบบการให้คำปรึกษาที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาที่ฝึกปฏิบัติงานและติดเชื้อโควิด-19 จำนวน 75 คนและนักศึกษาที่กักตัว จำนวน 82 คนในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคและเสี่ยงสูงกรุงเทพมหานครและจังหวัดสมุทรสาคร รวมจำนวน 157 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คำถามถึงโครงสร้าง แบบประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาคือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพความต้องการให้คำปรึกษาของนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านนักศึกษา นักศึกษาต้องการคำปรึกษาที่รวดเร็ว เข้าถึงข้อมูลการติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการรักษา และการกักตัวที่ชัดเจน การให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ให้คำปรึกษา และ (2) ด้านรูปแบบการให้คำปรึกษาซึ่งการให้คำปรึกษาสามารถติดต่อได้หลายช่องทาง ติดต่อได้ง่าย มีการโต้ตอบที่รวดเร็ว 2) รูปแบบการให้คำปรึกษาที่พัฒนา ประกอบด้วย การให้คำปรึกษาที่รวดเร็วและมีการติดตาม การดูแลให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ และนักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้ 3) ผลการประเมินผลรูปแบบพบว่า (1) ได้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษานักศึกษาที่ติดโควิด-19 แบบทันเหตุการณ์ (2) นักศึกษาได้รับการรักษาและการกักตัวที่รวดเร็ว (3) นักศึกษามีความอบอุ่นใจ คลายวิตกกังวลจากการติดตามอาการอย่างสม่ำเสมอและการส่งของเยี่ยม (4) นักศึกษาทุกคนรักษาหาย นักศึกษา

ที่กักตัวมีขวัญกำลังใจที่ดี สามารถปฏิบัติงานได้ตามปกติ และ(5) นักศึกษามีความพึงพอใจในรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบทันเหตุการณ์ และ 3) ความพึงพอใจต่อรูปแบบการให้คำปรึกษา ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.66)

คำสำคัญ: รูปแบบการให้คำปรึกษา, แบบทันเหตุการณ์, สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

Abstract

The purposes of this research were to develop a fast track model for counseling for students infected with COVID-19, and reduce the anxiety of students and parents who were practiced in areas with disease outbreaks and high risk. The methodology in action research was conducted, and divided into 3 phases followed by: Phase 1: studied the needs for counselling; Phase 2: Develop and trial the fast track counselling model; Phase 3: evaluation of the effectiveness of the developed fast track counseling model. The sampling group was purposively selected: 75 internship students who were infected with COVID-19, 82 students in quarantine in areas with outbreaks and high risk according in Bangkok and Samut Sakhon Province, total 157 people. The research tools were semi-structured questions form and the evaluation of the effectiveness of the model, the quantitative data were analyzed by using descriptive statistics: frequency, percentage, mean and standard deviation, and the qualitative data were analyzed by content analysis. The results of the research were as follows: 1) The condition of students' need for counseling was divided into 2 aspects: (1) student aspect: students needed fast counseling, access contact information about treatment and quarantine were clearly, ongoing and consistent counseling, good relationship with the mentors and (2) the form of mentoring in which mentoring can be contacted in many ways by easy contact 2) the developed fast track counselling model includes fast and follow-up consultation, counselling care on a regular basis and the students were able to work in time (2) students received prompt treatment and quarantine, (3) students feel at ease, they alleviate their anxiety from regularly monitoring their symptoms and sending wonderful gifts (4) all students were recovered, students had good morale retention and (5) the students had satisfaction with the fast track counselling model and 3) the fast track counselling model satisfaction was at the highest level ($\bar{X}=4.23$, S.D.= 0.66).

Keywords: Counselling Model, Fast Track, Change Situation

1. บทนำ

โควิด-19 (COVID-19) หรือไวรัสโคโรนาเป็นไวรัสในสัตว์ มีหลายสายพันธุ์ โดยปกติไม่ก่อโรคในคน แต่เมื่อกลายพันธุ์เป็นสายพันธุ์ใหม่ที่ก่อโรคในมนุษย์ได้ (ซึ่งมักเกิดจากการจัดการที่ผิด ธรรมชาติโดยมนุษย์) ในขณะที่มนุษย์ยังไม่รู้จักและไม่มีภูมิคุ้มกัน ก็เกิดการระบาดของโรคในคน โรคโควิด-19 (COVID-19, ย่อจาก Coronavirus disease 2019) เป็นโรคติดต่อทางเดินหายใจที่เกิดจากไวรัสโคโรนา ซึ่งมีชื่อทางการว่า SARS-CoV-2 ทำให้เกิด ไข้ ไอ และอาจมีปอดอักเสบ เริ่มพบผู้ป่วยครั้งแรกเมื่อเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ที่เมืองอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ภาคกลางของประเทศไทย ซึ่งเป็นเมืองใหญ่มีผู้คนหนาแน่น จึงเกิดการระบาดใหญ่ได้รวดเร็ว การดูแลรักษาเป็นไปอย่างฉุกเฉิน มีคนป่วยหนักและตาย

มากเกินที่ควรจะเป็น จนประเทศจีนต้องปิดเมือง และปิดประเทศ (แพทย์โรคติดเชื้อและระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, 2563)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019, COVID-19 หรือ โควิด 19) เป็น "การระบาดใหญ่" (pandemic) หลังจากพบผู้ติดเชื้อทั่วโลก ปัจจุบันมีผู้ติดเชื้อทั่วโลกถึง 201,013,171 คน และรักษาหาย จำนวน 179,297,541 คน และเสียชีวิต 4,270,298 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2564) (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2564) ดังนั้น การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-19) สร้างความเสียหาย อย่างเป็นวงกว้างทั้งต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านสุขภาพ ระดับโลก (Global Health Security) เนื่องจากพบการระบาดของโรคเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังไม่สามารถควบคุมการระบาดของโรคได้ในหลายประเทศทั่วโลกทุกภูมิภาคของโลก ประเทศไทยได้มียอดผู้ติดเชื้อ จำนวน 863,189 คน และเสียชีวิต จำนวน 7,126 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2564) (สำนักงานประชาสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร, 2564) ซึ่งมีผลต่อการดำเนินชีวิตของ ประชาชนในประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา รวมทั้งประเทศไทยมาตรการ ในการควบคุมและป้องกันโรคโควิด19 โดยได้มีศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กระทรวงมหาดไทย (ศบค.มท.) ร่วมกับกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ในการรายงานและติดตามสถานการณ์ ยอดผู้ติดเชื้อกรุงเทพมหานคร จำนวน 207,577 คน และเสียชีวิต จำนวน 3,396 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2564) (สำนักงานประชาสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร, 2564) ยอดผู้ติดเชื้อจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 51,728 ราย เสียชีวิตสะสม 266 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2564) (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร, 2564) ทั้ง 2 จังหวัดเป็นจังหวัดที่มีการติดเชื้อสะสมสูง และมีผู้เสียชีวิตจากการติดเชื้อสูง

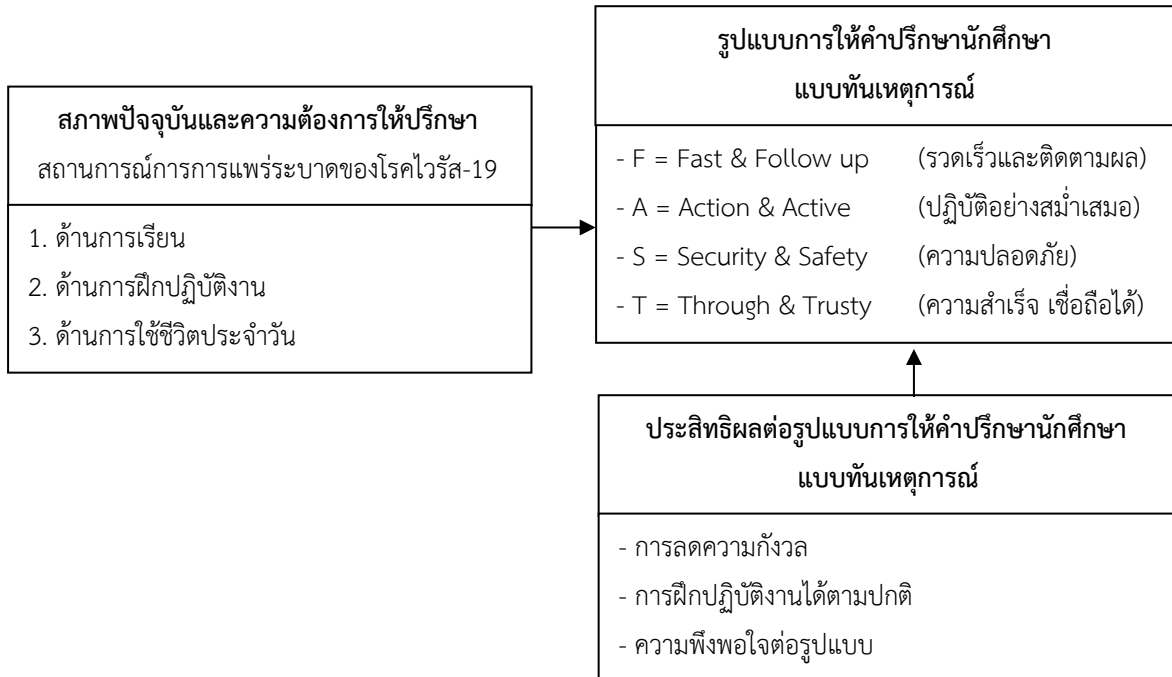
การเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก เป็นการจัดการเรียนการสอน โดยการเรียนรู้จากการทำงาน (Work Based Education) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานการเรียนกับการปฏิบัติงาน (Work Integrated Learning) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้นี้อาศัยการฝึกปฏิบัติจริง ฝึกฝนทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ โดยมีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนเป็นแบบ Block Release (เรียนสลับทำงานอย่างละ 3 เดือน) โดยการฝึกงานที่ร้าน 7-Eleven บริษัทซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ในการปฏิบัติงานภายในร้าน ที่มีทั้งหมด 3 ช่วงระยะเวลา คือผลัดเช้า ผลัดบ่าย และผลัดดึก หมุนเวียนกัน ทั้งนี้พื้นที่ในการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาคือพื้นที่กรุงเทพและสมุทรสาคร ซึ่งเป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ทั้งด้านความหนาแน่นของประชากรและมูลค่าทางเศรษฐกิจ อีกทั้งเป็นพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจสังคมและยังส่งผลกระทบต่ออารมณ์และจิตใจอีกด้วย ก่อให้เกิดความเครียดความวิตกกังวลและหวาดกลัวให้กับประชาชนจำนวนมากซึ่งเป็นความกังวลและหวาดกลัวเกี่ยวกับการได้รับเชื้อไวรัสจากทางใดทางหนึ่งแสดงให้เห็นผ่านพฤติกรรมและอาการต่าง ๆ การสูญเสียความสามารถในการดำเนินชีวิตได้ตามปกติบางคนโกรธหงุดหงิดหรือมีปัญหาการนอนส่งผลกระทบต่อการทำงานได้

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลของนักศึกษาและผู้ปกครองที่นักศึกษาต้องฝึกปฏิบัติงานในพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาด และต้องเดินทางจากบ้านในภาวะวิกฤติไปในพื้นที่เสี่ยงคือพื้นที่กรุงเทพมหานครและสมุทรสาคร การให้คำปรึกษาในรูปแบบปกติที่ปฏิบัติมาอาจจะไม่เพียงพอต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นการช่วยบรรเทาความกังวลความทุกข์ใจผ่อนคลายอารมณ์และเพิ่มความสามารถในการรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดให้กับนักศึกษาจึงมีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ควบคู่กับการปฏิบัติงาน และผ่านพ้นช่วงของการแพร่ระบาดได้อย่างปลอดภัยและลดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์การ จึงได้มีการพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ของสาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพสภาพความต้องการให้คำปรึกษาของนักศึกษา
- 2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษานักศึกษาที่ติดโควิด-19 แบบทันเหตุการณ์
- 2.3 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษานักศึกษาที่ติดโควิด-19 แบบทันเหตุการณ์

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาศาขวิชากิจการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาที่ติดเชื้อขณะฝึกปฏิบัติงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครและสมุทรสาคร จำนวน 75 คน และนักศึกษาที่กักตัว จำนวน 82 คน รวมจำนวน 157 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.2.1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลนักศึกษาสำหรับการดูแลและให้คำปรึกษา ในสถานการณ์การกักตัวหรือ ติดเชื้อโควิด-19 ขณะฝึกปฏิบัติงานที่กรุงเทพฯและปริมณฑล แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับอาการติดเชื้อหรือกักตัว

4.2.2 แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (Pre-test/Post-test) เรื่องประสิทธิผลรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความ

กังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้คำปรึกษา และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4.2.3 แบบสอบถามเพื่อการประเมินผลประสิทธิผลรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (FAST TRACK) ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4.2.4 การหาเครื่องมือคุณภาพงานวิจัย

- 1) การหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ 0.67-1.00
- 2) การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1970) จากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.78

4.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (Pre-test/Post-test) เรื่องประสิทธิผลรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (FAST TRACK) ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย เก็บข้อมูลแบบออนไลน์ ระหว่างเดือนมิถุนายน 2564 – เดือนพฤษภาคม 2565

4.3.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์ข้อมูลนักศึกษาที่กักตัวหรือติดเชื้อโควิด-19 ขณะฝึกปฏิบัติงานที่กรุงเทพฯและปริมณฑล สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย เก็บข้อมูลทางโทรศัพท์และแบบออนไลน์

4.4 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.4.1 ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาค่าสถิติร้อยละ และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ: วิเคราะห์เชิงเนื้อหาและสรุปผลข้อความเชิงอุปนัย

5. ผลการศึกษา

5.1 ระยะเวลาที่ 1 ผลสภาพความต้องการให้คำปรึกษา

ผลสภาพความต้องการให้คำปรึกษา จากการสำรวจความต้องการของนักศึกษา โดยใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามสรุปข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 97 คน (77%) กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 44 คน (34.92%) พื้นที่ฝึกปฏิบัติงานได้แก่หอพักที่หอ The living room เพชรเกษม 74 แขวงบางแค เขตบางแค กรุงเทพฯ จำนวน 22 คน (17.50%) และพื้นที่หอพรจิตแมนชั่น แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพฯ จำนวน 22 คน (17.50%) และไม่มีโรคประจำตัว จำนวน 123 คน (97.60%) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน/คน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	29	23
หญิง	97	77
รวม	126	100
2. ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	15	11.90
ชั้นปีที่ 2	40	31.75
ชั้นปีที่ 3	44	34.92
ชั้นปีที่ 4	27	21.43
รวม	126	100
3. พื้นที่ฝึกปฏิบัติงาน (แบ่งตามหอพักนักศึกษา)		
1. พื้นที่หอ KTA สุขุมวิท 42 เขตคลองเตย กรุงเทพฯ	9	7.1
2. พื้นที่หอสุรวงศ์คอนโด แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพฯ	9	7.1
3. พื้นที่หอจัสตินสวีท เขตธนบุรี กรุงเทพฯ	10	7.9
4. พื้นที่หอ The living room เพชรเกษม 74 แขวงบางแค เขตบางแค กรุงเทพฯ	22	17.5
5. พื้นที่หอกรีนเรสซิเดนซ์ ถนนบรมราชชนนี แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ	9	7.1
6. พื้นที่หอรอยัลเพลส ตำบลมหาชัย อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร	12	9.5
7. พื้นที่หอราชปรารถ 14 แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ	20	15.9
8. พื้นที่หอจินดาไพบูลย์ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ	2	1.6
9. พื้นที่หอบ้านทองไพบูลย์ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ	7	5.6
10. พื้นที่หอพลอยอาร์ทเม้นท์ แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ	1	0.8
11. พื้นที่หอแสนสราญแมนชั่น แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ	3	2.4
12. พื้นที่หอเพลินจิตแมนชั่น แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพฯ	22	17.5
รวม	126	100
4. ท่านมีโรคประจำตัวหรือไม่		
มี	3	2.4
ไม่มี	123	97.6
รวม	126	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าพักหอพักในพื้นที่บางแค ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคไวรัสโควิด - 19 อย่างรุนแรง

5.1.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา-19 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$, S.D.=1.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความกังวลเกี่ยวกับโอกาสในการติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ได้ตลอดเวลา มีค่าสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D.= 1.44) รองลงมาได้แก่ ความกังวลเรื่องการติดเชื้อจากการฝึกปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$, S.D.= 1.36) ความกังวลว่าไวรัสโคโรนา-19 ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$, S.D.= 1.04) กังวลกับการเตรียมตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 เช่น เตรียมแอลกอฮอล์ หน้ากากอนามัย เป็นต้น อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$, S.D.= 1.25) การกังวลไม่สบายใจกับการที่ต้องออกจากที่พัก อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$, S.D.=1.26) และการนอนไม่หลับเพราะกังวลเกี่ยวกับเรื่องไวรัสโคโรนา-19 อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.84$, S.D.= 1.03) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา-19 ก่อนใช้รูปแบบการให้คำปรึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา-19	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	การแปลผล
1. ท่านรู้สึกกังวล ไม่สบายใจกับการที่ต้องออกจากที่พัก	2.41	1.26	น้อย
2. ท่านรู้สึกกังวลกับการเตรียมตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 เช่น เตรียมแอลกอฮอล์ หน้ากากอนามัย เป็นต้น	2.43	1.25	น้อย
3. ท่านมักนอนไม่หลับเพราะกังวลเกี่ยวกับเรื่องไวรัสโคโรนา-19	1.84	1.03	น้อย
4. ท่านคิดว่าไวรัสโคโรนา-19 ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน	2.83	1.04	ปานกลาง
5. ท่านกังวลเรื่องการติดเชื้อจากการฝึกปฏิบัติงาน	2.94	1.36	ปานกลาง
6. ท่านคิดว่าท่านมีโอกาสติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ได้ตลอดเวลา	3.26	1.44	ปานกลาง
ระดับความคิดเห็นรวม	2.62	1.06	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับการต้องออกจากที่พัก การป้องกันการติดเชื้อ แต่นักศึกษากังวลเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานที่มีโอกาสในการติดเชื้อได้

5.1.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D.=1.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความต้องการทราบขั้นตอนในการรักษาอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D.=1.22) รองลงมาได้แก่ความต้องการอาหาร ยา วัคซีน และอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D.=1.26) ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลตนเองที่ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D.=1.21) ความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รักษา การรักษา ที่รวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D.=1.19) ต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่ติดต่อได้รวดเร็ว สม่ำเสมอและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D.=1.24) และความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเชื้อที่รวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=1.23) ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ก่อนใช้รูปแบบการให้คำปรึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อไวรัสโควิด-19	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	การแปลผล
1.ท่านต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเชื้อที่รวดเร็ว	3.53	1.23	มาก
2.ท่านต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รักษา การรักษา ที่รวดเร็ว	3.81	1.19	มาก
3.ท่านต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลตนเองที่ถูกต้อง	3.83	1.21	มาก
4.ท่านต้องการอาหาร ยารักษาโรค และอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ	3.93	1.26	มาก
5.ท่านต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่ติดต่อได้รวดเร็ว สม่ำเสมอและเหมาะสม	3.78	1.24	มาก
6.ท่านต้องการทราบขั้นตอนในการรักษาอย่างชัดเจน	3.94	1.22	มาก
ระดับความคิดเห็นรวม	3.80	1.23	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาต้องการทราบขั้นตอนในการรักษาอย่างชัดเจน ต้องการอาหาร ยา รักษาโรค และอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ ต้องการข้อมูลในการดูแลตนเอง ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รักษา การรักษา การให้คำปรึกษาที่รวดเร็วและสม่ำเสมอรวมทั้งต้องการสถานที่ตรวจหาเชื้อโควิด-19

5.1.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ แบ่งได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ (1) การใส่ใจและให้ความสำคัญกับนักศึกษาที่ติดเชื้อ (2) การประสานงานที่รวดเร็ว (3) ให้ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ 2) ด้านนักศึกษา ได้แก่ (1) การให้ความสำคัญกับนักศึกษาที่ติดเชื้อ (2) การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับอาการ อาหารและยา คำแนะนำที่ดี (3) ได้รับข้อมูลการดูแลตนเองที่ดี (4) ได้สถานที่รักษาที่รวดเร็ว (5) การได้รับยาที่สะดวกและรวดเร็ว 3) ด้านระบบการให้คำปรึกษา ได้แก่ (1) ต้องการให้มีที่รักษาโควิด-19 ขณะที่พักงานในกรุงเทพฯ (2) ต้องการรักษารวดเร็ว (3) การจัดการช่วยเหลือที่รวดเร็ว (4) การดูแลเรื่องของกินของใช้ของคนติดเชื้อ และ (5) การให้คำปรึกษาและรับรู้สถานการณ์ต่าง ๆ ได้

5.2 ระยะเวลาที่ 2 ผลการพัฒนาารูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (FAST TRACK) ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย มีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (FAST TRACK)
<p>- F = Fast & Follow up (รวดเร็วและติดตามผล)</p> <p>การให้คำปรึกษาที่รวดเร็วและมีข้อมูลที่ชัดเจน เช่นสถานที่ตรวจหาเชื้อ สถานที่รักษา การเดินทางในการรักษา และสถานที่กักตัว ส่งผลให้นักศึกษาได้รับการรักษา การแยกตัว การกักตัว ที่รวดเร็ว สามารถช่วยลดความกังวลของนักศึกษาและผู้ปกครองได้ ลดการแพร่ระบาดของโรคและลดความกังวลของเพื่อน ๆ ได้ รวมทั้งการติดตามอาการอย่างสม่ำเสมอ และการส่งของเยี่ยม ส่งผลให้นักศึกษามีกำลังใจที่ดี</p>
<p>- A = Action & Active (ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ)</p> <p>การดูแลให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และกระตือรือร้น ผ่านช่องทางการสื่อสารออนไลน์ ในทุก ๆ วัน การสอบถามอาการ การพูดคุยเพื่อคลายความวิตกกังวล หรือแม้แต่การตั้งกลุ่มไลน์เฉพาะในกรณีที่นักศึกษาติดเชื้อหรือกักตัว เพื่อให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนข้อมูลอาการซึ่งกันและกัน ช่วยลดความวิตกกังวลต่อโรคของนักศึกษาและผู้ปกครองได้</p>
<p>- S = Security & Safety (ความปลอดภัย)</p> <p>นักศึกษาที่ติดเชื้อทุกคนรักษาหายและมีกำลังใจที่ดี ส่วนนักศึกษาที่กักตัวสามารถดูแลตนเองได้ดี</p>
<p>- T = Through & Trusty (ความสำเร็จและไว้วางใจ)</p>

5.2.1 หลังการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 76 กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 37.33 พื้นที่หอราชปรารถ 14 แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ติดเชื้อโควิด-19 ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม 2565 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ช่วงเวลาที่ติดเชื้อโควิด-19 หรือกักตัว ได้ฉีดวัคซีนแล้ว 2 เข็ม จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 49.33 และไม่มีโรคประจำตัว จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 96.00

5.2.2 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย พบว่าระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเมื่อได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ท่านรู้สึกสบายใจ อบอุ่น มีเพื่อนตลอดเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D.=0.68) รองลงมาได้แก่ความพอใจรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (fast track) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=0.61) อาจารย์ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอและอย่างเอาใจใส่ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D.=0.71) รูปแบบการให้คำปรึกษามีความรวดเร็วตามความต้องการของท่าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D.=0.57) มีความมั่นใจว่าหลังได้รับการปรึกษาจากอาจารย์ ท่านปฏิบัติตนได้เหมาะสมและลดความกังวลจากการติดเชื้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D.= 0.74) รูปแบบการให้คำปรึกษามีข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจนและถูกต้องตามมาตรฐานการรักษาและการแพร่กระจายโรค อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=0.63) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (FAST TRACK) ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย หลังการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษา

ความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	การแปล ผล
1.รูปแบบการให้คำปรึกษามีความรวดเร็วตามความต้องการของท่าน	4.24	0.57	มากที่สุด
2.รูปแบบการให้คำปรึกษามีข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจนและถูกต้องตามมาตรฐานการ รักษาและการแพร่กระจายโรค	4.11	0.63	มาก
3.อาจารย์ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอและอย่างเอาใจใส่	4.28	0.71	มากที่สุด
4.เมื่อได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ท่านรู้สึกสบายใจ อบอุ่น มีเพื่อนตลอดเวลา	4.31	0.68	มากที่สุด
5.ท่านมีความมั่นใจว่าหลังได้รับการปรึกษาจากอาจารย์ ท่านปฏิบัติตนได้เหมาะสมและ ลดความกังวลจากการติดเชื้อ	4.17	0.74	มาก
6.ท่านมีความพอใจรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (fast track)	4.29	0.61	มากที่สุด
ระดับความพึงพอใจรวม	4.23	0.66	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่ติดเชื้อส่วนใหญ่มีความพึงพอใจเมื่อได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ รู้สึกสบายใจ อบอุ่น มีเพื่อนตลอดเวลา การให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอและเอาใจใส่ และนักศึกษาพอใจรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบทันเหตุการณ์

5.3 ระยะที่ 3 ประเมินผลรูปแบบการให้คำปรึกษาตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 78.67 กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 49.33 พื้นที่หอพรจิตรแมนชั่น แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพฯ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 22.67 และไม่มีโรคประจำตัว จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 97.33 พบว่า

5.3.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่างลดลง ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$, S.D.=0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความกังวลเกี่ยวกับโอกาสในการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ตลอดเวลา มีค่าสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, S.D.=1.44) รองลงมาได้แก่ความกังวลเรื่องการติดเชื้อจากการฝึกปฏิบัติงาน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$, S.D.=0.95) ความกังวลว่าไวรัสโควิด-19 ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.87$, S.D.=0.76) กังวลกับการเตรียมตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 เช่น เตรียมแอลกอฮอล์ หน้ากากอนามัย เป็นต้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.79$, S.D.=0.76) การกังวลไม่สบายใจกับการที่ต้องออกจากที่พัก อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.48$, S.D.=0.60) และการนอนไม่หลับเพราะกังวลเกี่ยวกับเรื่องไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.00$, S.D.=0.00) ตามลำดับ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 หลังการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	การแปลผล
1. ท่านรู้สึกกังวล ไม่สบายใจกับการที่ต้องออกจากที่พัก	1.48	0.60	น้อยที่สุด
2. ท่านรู้สึกกังวลกับการเตรียมตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 เช่น เตรียมแอลกอฮอล์ หน้ากากอนามัย เป็นต้น	1.79	0.76	น้อยที่สุด
3. ท่านมักนอนไม่หลับเพราะกังวลเกี่ยวกับเรื่องไวรัสโควิด-19	1.00	0.00	น้อยที่สุด
4. ท่านคิดว่าไวรัสโควิด-19 ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน	1.87	0.76	น้อย
5. ท่านกังวลเรื่องการติดเชื้อจากการฝึกปฏิบัติงาน	2.43	0.95	น้อย
6. ท่านคิดว่าท่านมีโอกาสติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ตลอดเวลา	3.20	1.44	ปานกลาง
ระดับความคิดเห็นรวม	1.96	0.75	น้อย

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการนำรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียมาใช้ นักศึกษามีความกังวลเกี่ยวกับการต้องออกจากที่พัก การเตรียมตัวป้องกันการติดเชื้อ และการนอนไม่หลับมีความกังวลน้อยที่สุด ส่วนการกังวลเกี่ยวกับการติดเชื้อจากการฝึกปฏิบัติงานมีความกังวลน้อย ซึ่งลดลงจากก่อนใช้รูปแบบ

5.3.3 ความต้องการการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อโควิด-19 หลังการใช้รูปแบบการให้ปรึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D.=0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าต้องการอาหาร ยารักษาโรค และอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=0.80) รองลงมาได้แก่ต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่ติดต่อได้รวดเร็ว สม่่าเสมอและเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D.=0.77) ต้องการทราบขั้นตอนในการรักษาอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$, S.D.=0.81) ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลตนเองที่ถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$, S.D.=0.77) ความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รักษา การรักษา ที่รวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D.=0.75) และความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเชื้อที่รวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D.=0.55) ตามลำดับ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อไวรัสโควิด-19 หลังการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อไวรัสโควิด-19	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	การแปลผล
1. ท่านต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเชื้อที่รวดเร็ว	4.15	0.65	มาก
2. ท่านต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รักษา การรักษา ที่รวดเร็ว	4.19	0.75	มาก
3. ท่านต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลตนเองที่ถูกต้อง	4.20	0.72	มากที่สุด
4. ท่านต้องการอาหาร ยารักษาโรค และอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ	4.29	0.80	มากที่สุด
5. ท่านต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่ติดต่อได้รวดเร็ว สม่่าเสมอและเหมาะสม	4.24	0.77	มากที่สุด
6. ท่านต้องการทราบขั้นตอนในการรักษาอย่างชัดเจน	4.20	0.81	มากที่สุด
ระดับความคิดเห็นรวม	4.21	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการนำรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียมาใช้ นักศึกษามีความต้องการการให้คำปรึกษามาก

5.4 เปรียบเทียบก่อนและหลังการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ

5.4.1 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความกังวลก่อนใช้รูปแบบฯ และหลังใช้รูปแบบฯ พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ก่อนใช้รูปแบบฯ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$, S.D.=1.06) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 หลังใช้รูปแบบฯ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$, S.D.=0.75) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความกังวลก่อนใช้รูปแบบฯ และหลังใช้รูปแบบฯ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19	ก่อนการใช้รูปแบบฯ		หลังการใช้รูปแบบฯ	
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. ท่านรู้สึกกังวล ไม่สบายใจกับการที่ต้องออกจากที่พัก	2.41	1.26	1.48	0.60
2. ท่านรู้สึกกังวลกับการเตรียมตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 เช่นเตรียมแอลกอฮอล์ หน้ากากอนามัย เป็นต้น	2.43	1.25	1.79	0.76
3. ท่านมักนอนไม่หลับเพราะกังวลเกี่ยวกับเรื่องไวรัสโควิด-19	1.84	1.03	1.00	0.00
4. ท่านคิดว่าไวรัสโควิด-19 ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน	2.83	1.04	1.87	0.76
5. ท่านกังวลเรื่องการติดเชื้อจากการฝึกปฏิบัติงาน	2.94	1.36	2.43	0.95
6. ท่านคิดว่าท่านมีโอกาสติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ตลอดเวลา	3.26	1.44	3.20	1.44
ระดับความคิดเห็นรวม	2.62	1.06	1.96	0.75

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 เมื่อเปรียบเทียบก่อนการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบทันเหตุการณ์ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลลดลง

5.4.2 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อโควิด-19 ระหว่างก่อนใช้รูปแบบฯ และหลังใช้รูปแบบฯ พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ก่อนใช้รูปแบบฯ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $S.D.=1.23$) หลังใช้รูปแบบฯ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, $S.D.=0.65$) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ การให้คำปรึกษา ก่อนใช้รูปแบบฯ และหลังใช้รูปแบบฯ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อไวรัสโควิด-19	ก่อนการใช้รูปแบบฯ (N=126)		หลังการใช้รูปแบบฯ (N=75)	
	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.
1. ท่านต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเชื้อที่รวดเร็ว	3.53	1.23	4.15	0.65
2. ท่านต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รักษา การรักษา ที่รวดเร็ว	3.81	1.19	4.19	0.75
3. ท่านต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลตนเองที่ถูกต้อง	3.83	1.21	4.20	0.72
4. ท่านต้องการอาหาร ยารักษาโรค และอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ	3.93	1.26	4.29	0.80
5. ท่านต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่ติดต่อได้รวดเร็ว สม่่าเสมอและเหมาะสม	3.78	1.24	4.24	0.77
6. ท่านต้องการทราบขั้นตอนในการรักษาอย่างชัดเจน	3.94	1.22	4.20	0.81
ระดับความคิดเห็นรวม	3.80	1.23	4.21	0.65

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ มีความต้องการการให้คำปรึกษา เพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด

5.5 สรุปผลการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

5.5.1 ความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ก่อนการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบทันเหตุการณ์ มีความกังวลในระดับปานกลาง หลังใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบทันเหตุการณ์ ความกังวลลดลงอยู่ในระดับน้อย

5.5.2 ความต้องการการให้คำปรึกษา ก่อนใช้รูปแบบฯ และหลังใช้รูปแบบฯ กลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ มีความต้องการการให้คำปรึกษา เพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด

5.5.3 ความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย พบว่าระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเมื่อได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ท่านรู้สึกสบายใจ อบอุ่น มีเพื่อนตลอดเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D.=0.68) รองลงมาได้แก่ความพอใจรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (fast track) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=0.61) อาจารย์ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอและเอาใจใส่ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D.=0.71) รูปแบบการให้คำปรึกษามีความรวดเร็วตามความต้องการของท่าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D.=0.57) มีความมั่นใจว่าหลังได้รับการปรึกษาจากอาจารย์ ท่านปฏิบัติตนได้เหมาะสมและลดความกังวลจากการติดเชื้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D.= 0.74) รูปแบบการให้คำปรึกษามีข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจนและถูกต้องตามมาตรฐานการรักษาและการแพร่กระจายโรค อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=0.63) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่ติดเชื้อส่วนใหญ่มีความพึงพอใจเมื่อได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ รู้สึกสบายใจ อบอุ่น มีเพื่อนตลอดเวลา การให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอและเอาใจใส่ และนักศึกษามีความพอใจรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบทันเหตุการณ์ ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

6. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษานักศึกษาที่ติดเชื้อโควิด-19 แบบทันเหตุการณ์ และลดความกังวลของนักศึกษาและผู้ปกครองที่ฝึกปฏิบัติงานในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคและมีความเสี่ยงสูง ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลสภาพความต้องการให้คำปรึกษา

ผลข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$, S.D.=1.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความกังวลเกี่ยวกับโอกาสในการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ตลอดเวลา มีค่าสูงที่สุดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D.= 1.44) รองลงมาได้แก่ความกังวลเรื่องการติดเชื้อจากการฝึกปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$, S.D.= 1.36) ความกังวลว่าไวรัสโควิด-19 ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$, S.D.= 1.04) กังวลกับการเตรียมตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 เช่นเตรียมแอลกอฮอล์ หน้ากากอนามัย เป็นต้น อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$, S.D.= 1.25) การกังวลไม่สบายใจกับการที่ต้องออกจากที่พัก อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$, S.D.=1.26) และการนอนไม่หลับเพราะกังวลเกี่ยวกับเรื่องไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.84$, S.D.= 1.03) ตามลำดับ นักศึกษาไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับการต้องออกจากที่พัก การป้องกันการติดเชื้อ

แต่นักศึกษากังวลเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานที่มีโอกาสในการติดเชื้อได้สอดคล้องกับอภิญา อิงอาจและคณะ (2563) ศึกษาเรื่องความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้กล่าวไว้ว่า นักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จากสถานการณ์ของโรค นักศึกษามีความกังวลต่อภารกิจที่ต้องทำเพื่อให้สำเร็จการศึกษา นั่นคือการทำงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี ซึ่งนักศึกษาต้องพัฒนางานจากการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้คำปรึกษาเมื่อติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D.=1.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความต้องการทราบขั้นตอนในการรักษาอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D.=1.22) รองลงมาได้แก่ความต้องการอาหาร ยารักษาโรค และอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D.=1.26) ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลตนเองที่ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D.=1.21) ความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รักษา การรักษา ที่รวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D.=1.19) ต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่ติดต่อได้รวดเร็ว สม่ำเสมอและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D.=1.24) และความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเชื้อที่รวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=1.23) ตามลำดับ นักศึกษาต้องการทราบขั้นตอนในการรักษาอย่างชัดเจน ต้องการอาหาร ยารักษาโรค และอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ ต้องการข้อมูลในการดูแลตนเอง ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รักษา การรักษา การให้คำปรึกษาที่รวดเร็วและสม่ำเสมอรวมทั้งต้องการสถานที่ตรวจหาเชื้อ สอดคล้องกับ ปาโรชาต รัตนราชรสสิริย์ อักษรวงศ์และวิริณีย์ กิตติพิชัย (2559) ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาล ได้กล่าวไว้ว่าความต้องการเกี่ยวกับระบบการให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาลมีความต้องการให้มีชมรมเพื่อนให้คำปรึกษา ต้องการให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบให้คำปรึกษา ต้องการห้องให้คำปรึกษาที่ผ่อนคลายความเครียด และต้องการกรรมการงานให้คำปรึกษาที่มีลักษณะการทำงานเชิงรุกเป็นการป้องกันปัญหา ให้คำปรึกษาที่ครอบคลุมปัญหาและความต้องการของนักศึกษา

ระยะที่ 2 รูปแบบการให้คำปรึกษาและการใช้รูปแบบให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์

รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย พบว่าระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D.= 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเมื่อได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ท่านรู้สึกสบายใจ อบอุ่น มีเพื่อนตลอดเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D.=0.86) รองลงมาได้แก่อาจารย์ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอและอย่างไร้กังวล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D.=0.92) ความพอใจรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (fast track) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D.=0.85) มีความมั่นใจว่าหลังได้รับการปรึกษาจากอาจารย์ ท่านปฏิบัติตนได้เหมาะสมและลดความกังวลจากการติดเชื้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D.= 0.93) รูปแบบการให้คำปรึกษามีข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจนและถูกต้องตามมาตรฐานการรักษาและการแพร่กระจายโรค อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D.=0.84) และรูปแบบการให้คำปรึกษามีความรวดเร็วตามความต้องการของท่าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D.=0.85) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่ติดเชื้อส่วนใหญ่มีความพึงพอใจเมื่อได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ รู้สึกสบายใจ อบอุ่น มีเพื่อนตลอดเวลา การให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอและอย่างไร้กังวล และนักศึกษาพอใจรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบทันเหตุการณ์

สอดคล้องกับการศึกษาของฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ (2563) เรื่องนวัตกรรมจัดการสถานการณ์ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายใต้บทบาทของวิชาชีพการพยาบาล สะท้อนให้เห็นถึง

กระบวนการออกแบบที่เรียนรู้จากผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง โดยการสังเกตและการสัมภาษณ์แล้วนำมาสร้างสรรค์รูปแบบบริการที่ช่วยแก้ไขปัญหานั้นได้ จากนั้นสร้างต้นแบบเพื่อทดลองความคิดและนำไปทดสอบ ซึ่งเป็นการใช้หลักที่เรียกว่า “Design Thinking” โดยเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการสร้างนวัตกรรมได้เป็นอย่างดี โดยเน้นเพื่อตอบโจทย์ผู้ปฏิบัติงานหรือกลุ่มผู้รับบริการเป็นจุดศูนย์กลาง (Human Centered) สอดคล้องกับเจกิตาน์ มูลโธสง และคณะ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความหวังและความเข้มแข็งทางใจต่อเยาวชนในสถานพินิจ ได้กล่าวไว้ว่าการดำเนินการให้คำปรึกษากลุ่มเยาวชนในสถานพินิจก่อให้เกิดแรงกระตุ้นและความคิดแบบประมวลผล รวมถึงมีการตั้งเป้าหมายในชีวิตหลังจากกลับสู่สังคมอย่างมีหัวใจที่เข้มแข็ง สามารถเอาชนะความกลัวและความกังวลกลัวเผชิญกับความเป็นจริงที่จะต้องพบเจอได้ สอดคล้องกับปาริชาติ รัตนราชสวัสดิ์ อักษรวงศ์และวิริณี กิตติพิชัย (2559) ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาล ได้กล่าวไว้ว่ารูปแบบการให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาลซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ได้แก่ หน่วยงานให้คำปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนให้คำปรึกษา และเว็บไซต์ให้คำปรึกษา เมื่อรวมกันเป็นรูปแบบทำให้ข้อจำกัดต่าง ๆ ลดลงเช่น ปัญหาบางเรื่องรุ่นที่สามารถให้คำแนะนำได้เป็นอย่างดีเพราะมีประสบการณ์ผ่านมาแล้ว สื่อสังคมออนไลน์ช่วยให้นักศึกษารับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ และสามารถแก้ไขปัญหได้ด้วยตนเอง มีการสื่อสารรวดเร็ว และถ้าหากเป็นเรื่องที่วิกฤติรุนแรง อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถส่งต่อให้หน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญได้ทันที

ระยะที่ 3 ประเมินผลรูปแบบการให้คำปรึกษาให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ ที่พัฒนาขึ้น

หลังการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96, S.D.=0.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความกังวลเกี่ยวกับโอกาสในการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ตลอดเวลา มีค่าสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20, S.D.=1.44$) รองลงมาได้แก่ความกังวลเรื่องการติดเชื้อจากการฝึกปฏิบัติงาน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43, S.D.=0.95$) ความกังวลว่าไวรัสโควิด-19 ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.87, S.D.=0.76$) กังวลกับการเตรียมตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 เช่น เตรียมแอลกอฮอล์ หน้ากากอนามัย เป็นต้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.79, S.D.=0.76$) การกังวลไม่สบายใจกับการที่ต้องออกจากที่พัก อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.48, S.D.=0.60$) และการนอนไม่หลับเพราะกังวลเกี่ยวกับเรื่องไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.00, S.D.=0.00$) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการนำรูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียมาใช้ นักศึกษามีความต้องการการให้คำปรึกษา มาก และเมื่อได้รับคำปรึกษาความกังวลของนักศึกษาลดลง สอดคล้องกับพระใบฎีกากิตติพงษ์ สีลสุทโธ , พระมหาสุเทพ สุทธิญาณ และ สุวัฒน์ รักขันโท (2564) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบและกระบวนการปรึกษาตามแนวพุทธจิตวิทยาเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงสุขภาพจิต ได้กล่าวว่าการพัฒนาแบบและ กระบวนการปรึกษาตามแนวพุทธจิตวิทยาเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงสุขภาพจิต โดยใช้กระบวนการ ปรึกษาตามหลักไตรสิกขา ผู้ให้การปรึกษาส่วนใหญ่มีการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้รับการปรึกษา เพื่อให้รู้สึกอบอุ่นใจมากขึ้น ด้านสมาธิผู้ให้การปรึกษามีทักษะการฟังอย่างตั้งใจ ในการสำรวจปัญหาของผู้รับการปรึกษา ด้านปัญญามีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการจัดการให้การปรึกษาต่อผู้รับการปรึกษา และสอดคล้องกับดารารรรณ ต๊ะปิ่นตา (2558) ศึกษาเรื่องการให้คำปรึกษาโดยการปรับความคิดและพฤติกรรม ได้กล่าวว่าการให้การปรึกษาเป็นกระบวนการช่วยเหลือผู้รับการปรึกษา ภายใต้อัมพันธภาพและการสื่อสารเชิงบำบัด ความไว้วางใจและการยอมรับ ผู้ให้การปรึกษามีบทบาทในการช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้เข้าใจ ชัดเจนในปัญหาของตนเอง และวิธีการที่เขาจะแก้ไขปัญหาและอยู่กับปัญหาที่อาจจะยังแก้ไขไม่ได้ สอดคล้องกับพสุวุฒินันท์และนาฏนภางค์ โพธิ์ไพจิตร (2564) ศึกษาเรื่องแนวทางการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ได้กล่าวว่าการให้

คำปรึกษาเป็นวิธีการในการพัฒนามนุษย์ให้สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ ด้วยการวิเคราะห์ปัญหา ที่เกิดขึ้น และนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม การให้คำปรึกษาจะเกิดประสิทธิภาพขึ้นได้ กระบวนการให้ ความช่วยเหลือที่เกิดจากสัมพันธภาพของบุคคลอย่างน้อย 2 คน คือ ผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษา โดยผู้ให้การ ปรึกษาคควรมีลักษณะ ส่วนบุคคลที่เอื้อต่อการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มีความรู้และทักษะในการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ทำหน้าที่ให้ ความช่วยเหลือแก่ผู้รับ การปรึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่กำลังประสบความยุ่งยากใจ หรือมีความทุกข์และต้องการความช่วยเหลือให้ เข้าใจตนเอง เข้าใจ สิ่งแวดล้อม มีทักษะในการตัดสินใจ และหาทางออกเพื่อลดหรือขจัดความทุกข์ ความยุ่งยากใจด้วย ตนเองได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่ต้องการด้วยการสนทนา เพื่อช่วยให้ลดความวิตกกังวล ลดความกลัวที่ไม่ สมเหตุผล และช่วยให้บุคคลมีสุขภาพจิตและสุขภาพกายที่ดีขึ้น

7. ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

7.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1) รูปแบบการให้คำปรึกษานักศึกษาแบบทันเหตุการณ์ (FAST TRACK) ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย สามารถนำไปปรับใช้ในการดูแลและให้คำปรึกษา แก่นักศึกษาในสถานการณ์อื่น ๆ ได้

2) สถาบันการศึกษาควรกำหนดหน่วยงานการให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษา สำหรับข้าราชการ ประสานงานในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

3) ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบให้คำปรึกษา ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ใจเย็น เป็นผู้ฟังที่ดี มีข้อมูลที่เชื่อถือได้ และเป็นผู้ที่ สามารถประสานงานได้ทุกฝ่าย ในกรณีที่ต้องติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4) การนำรูปแบบไปใช้ควรคำนึงถึงเรื่องการรักษาความลับของข้อมูลต่าง ๆ

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการให้คำปรึกษาในแต่ละสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2) ขยายผลการใช้รูปแบบในสถานการณ์อื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาเป็นแนวปฏิบัติที่ดี

8. เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. (2563). องค์ความรู้การดูแลสุขภาพใจในสถานการณ์การระบาดโควิด-19 “ใจพร้อม ไม่ยอมป่วย”. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.นนทบุรี.

เจกิตานันท์ มุลโรสงและคณะ. (2561). ผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความหวังและความเข้มแข็งทางใจต่อเยาวชนในสถานพินิจ. *วารสารสุขภาพจิต*, 41(1), (มกราคม-มิถุนายน 2561); 171 – 184.

ชนมณภัทร เจริญราช. (2560). การพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาวิชาการแก่นักศึกษาในหมู่เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. *วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*, 1(2), กรกฎาคม- ธันวาคม; 103-118.

ชวัลรัตน์ ทิพย์สุวรรณ. (2564). วิฤกตโรคระบาดกับความท้าทายการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวในสังคมไทย: กรณีศึกษาโรคระบาดโควิด-19 จังหวัดสมุทรสาคร. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2564 จาก <http://tujournals.tu.ac.th/thammasatjournal/detailart.aspx?ArticleID=7917>.

ดาราวรรณ ต๊ะปินตา. (2558). ศึกษาเรื่องการให้คำปรึกษาโดยการปรับความคิดและพฤติกรรม. *พยาบาลสาร*, 42(พิเศษ), พฤศจิกายน; 205 – 213.

- ปาริชาติ รัตนราชสวัสดิ์ย์ อักษรวงศ์และวิริณิ์ กิตติพิชัย. (2559). การพัฒนารูปแบบการให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาล. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ศรีนครินทรวิโรฒ*, 17(1), มกราคม – มิถุนายน.
- พระใบฎีกากิตติพงษ์สีสุโท, พระมหาสุเทพสุทธิญาณและสุวัฒน์รักขันโท. (2564). การพัฒนารูปแบบและกระบวนการปรึกษาตามแนวพุทธจิตวิทยาเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงสุขภาพจิต. *วารสารมจร.มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 7(1), (มกราคม– มิถุนายน); 55-70.
- แพทย์โรคติดเชื้อและระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล. (2563). ความรู้พื้นฐาน COVID-19. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2564 จาก <https://shorturl.asia/pqhCK>.
- ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลมหาสารคามนครเชียงใหม่. (2563). **นวัตกรรมการจัดการสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ภายใต้บทบาทของวิชาชีพการพยาบาล**. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2564 จาก <https://bit.ly/3yM7tcY>.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2562). การวิจัยและการพัฒนา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 1(2), กรกฎาคม – ธันวาคม.
- วิเชียร มั่นแหล่ง บุญยิ่ง ประทุม สุรศักดิ์ แก้วอ่อนและกรกฎ จำเริญ. (2564). ผลกระทบและการปรับตัวของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาด ของโรคโควิด-19 จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารมหาจุฬานาครทรรณ*, 8(11). พฤศจิกายน; 327 – 340.
- สำนักงานประชาสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร. (2564). **สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019**. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2564 จาก <https://www.prbangkok.com/th/news/detail/17/1673>.
- สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสมุทรสาคร. (2564). **สถานการณ์การติดเชื้อโควิด-19 สมุทรสาคร**. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2564 จาก <https://www.facebook.com/Mophssjsk/photos/pb.100064686459464.-2207520000../360428995571006/?type=3>.
- อภิญา อิงอาจและคณะ. (2563). ความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี. *วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร*, 17(2) (กรกฎาคม - ธันวาคม); 94 – 113.